

De Pakistaanse Sumble vluchtte met haar kinderen naar Nederland

‘Na anderhalf jaar zag ik mijn man weer op Schiphol’

De Pakistaanse Sumble Noreen is thuis als collega’s van haar man Anthonye plotseling aanbellen en vertellen dat hij is ontvoerd. Zij vlucht met haar vier kinderen naar een veilige plek. Zes maanden is het stil. En dan gaat de telefoon. Anthonye blijkt in Nederland te zijn. Een land waar ze nog nooit van heeft gehoord.

Het is negen jaar later. In verband met corona beeldbellen we met Sumble. In haar woonkamer in Vollenhove zit ze op de bank, met naast haar haar dochter die wil helpen met vertalen als dat nodig is. Ook Anthonye is erbij en luistert mee. “Hij leeft! Dat was het enige wat ik dacht, toen ik zijn stem hoorde”, vertelt Sumble over het moment dat Anthonye haar vanuit Nederland opbelde. “In de maanden ervoor verhuisde ik met de kinderen van de ene naar de andere plek. Soms bij vrienden thuis, dan weer in een kerk. Nergens konden we lang blijven, want onze aanwezigheid kon voor grote problemen zorgen.

‘Ik bad veel tot God en had het gevoel dat mijn man nog leefde’

Ondanks alles had ik hoop. Ik bad veel tot God en had het gevoel dat mijn man nog leefde. Dat telefoontje voelde als een enorme bevrijding. Maar nu moesten we nog herenigd worden. Voor Anthonye was het niet meer veilig om naar Pakistan te gaan. Ook wij hadden geen normaal bestaan in ons geboorteland. Met de hulp van een kerk, waar Anthonye heenging, konden wij naar Nederland afreizen. Het was een hoop regelwerk. We hadden niet eens een paspoort. Gelukkig was er een politiek leider - die christen was - en mij vanuit Pakistan kon helpen. Anderhalf jaar na dat telefoontje zag ik hem weer op Schiphol. Een emotioneel

moment voor mij en de kinderen.”

Wonderen

Sumble vertelt dat de meeste mensen in Pakistan moslim zijn. Slechts een klein procent is christen: “Mijn overgroot opa werd christen en daarmee is onze hele familie gelovig geworden. Met elkaar hebben we altijd een sterk geloof gehad. Ik denk dat dit komt omdat we vele wonderen zagen gebeuren. Zo weet ik nog dat ik als elfjarig meisje aan het buitenspelen was en mijn moeder eten bereidde met de stoof. Plotseling ging het regenen. Ze wilde, net als anders als het regende, de stoof oppakken om naar binnen te verplaatsen. Maar de stoof kantelde om en mijn moeder raakte levensbedreigend gewond. Het was vreselijk. De doctors gaven een kleine overlevingskans, maar wij gingen bidden. Ze leeft, tot op de dag van vandaag, nog steeds. Ook kan ik mij nog die keer herinneren dat we een auto-ongeluk hadden. De auto was total loss, maar wij kwamen er heelhuids uit. Zomaar een paar voorbeelden van de wonderen die God in ons leven deed.”

Na acht jaar trouwen

In het gezin van Sumble, waar ze samen met vier broers opgroeide, werd veel gezongen en gebeden. Naast haar werk als juf, was ze actief bij de kerk als onder meer gospelzangeres. Sumble: “Waar wij woonden, waren niet veel christenen. Het was daarom niet altijd gemakkelijk. Het was vaak niet veilig om vrijuit over je geloof te spreken. Je was altijd alert

of er vreemden meeluisterde.” Op haar twintigste ontmoette ze Anthonye. Bij een van de meetings van de kerk zagen ze elkaar. Met een glimlach op Sumble haar gezicht, vertelt ze: “Ik zag hem en hij zag mij. Mijn neef kende ons beiden en gaf het advies om elkaar beter te leren kennen. Hij vond ons een goed koppel. We vonden elkaar leuk, maar trouwden pas na acht jaar. Als oudste dochter had ik thuis veel verantwoordelijkheden en ik had mijn werk. Het geld dat ik verdiende, deelde ik met mijn ouders. Daarom hebben we lange tijd moeten wachten.”

‘We voelden ons altijd onveilig en waren daarom constant voorzichtig’

Sumble vertelt dat ze het goed samen hadden. Hij was goed voor haar en ze kregen kinderen. Maar ze waren zich bewust van het gevaarlijke werk van hem: “We voelden ons altijd onveilig en waren daarom constant voorzichtig. Ook op die noodlottige dag.” De organisatie waar Anthonye voor werkte, zette zich in voor een goede verhouding tussen christenen en moslims. Sumble vertelt dat deze organisatie door de taliban in de gaten werd gehouden: “Op een dag drongen ze binnen in hun kantoor en werden acht collega’s doodschoten. Anthonye vonden ze op straat. Ze namen hem mee en martelden hem.”

Als Anthonye door een wonder weet te ontkomen, is het leven in Pakistan niet meer veilig voor hem en hij vlucht. Om zo na een lange reis in Nederland aan te komen. Sumble: “God was er al die tijd bij. Wij geloven dat Hij ons gered heeft. Tegelijkertijd was daar wel die angst. Ik kan het niet in woorden omschrijven hoe ik me voelde.”

Televisieprogramma’s voor christenen

Als Sumble over haar leven vertelt, spreekt ze van een tijd voor de hereniging met haar man en een leven daarna. Ze legt uit dat het niet gemakkelijk was om zonder ouders en familie een nieuw leven op te bouwen in een vreemd land met een taal die je niet kunt spreken. En toch: het lukte. Hun jongste zoon wordt geboren en Anthonye krijgt werk in een tapijtfabriek. Maar het allerbelangrijkste is de oprichting van stichting Be The Light Television (BTL), vier jaar geleden. Een stichting waarmee ze televisieprogramma’s voor christenen in Pakistan maken. Sumble: “Vrienden van ons, die in Pakistan wonen, brachten ons op het idee. De christelijke televisiestations werden gesloten in Pakistan. Pakistaanse christenen mochten geen christelijke programma’s meer kijken. Maar wij konden wél vanuit Nederland een televisiestation starten. In eerste instantie vonden we dit plan veel te groot en ingewikkeld. Maar het liet ons niet los. Daarom zijn we ervoor gaan bidden.”

Inmiddels werkt de hele familie mee aan de televisieprogramma’s waar, volgens Sumble, gemiddeld vierduizend mensen per dag naar kijken. Sumble presenteert en zingt, Anthonye presenteert en verzorgt de administratie en al het andere regelwerk, een zoon doet de editing en camerawerk, alle kinderen helpen mee met het maken van muziek en iedereen helpt mee met het inspreken van bijvoorbeeld een christelijke kerstfilm. De programma’s hebben een christelijke boodschap, maar stellen ook grote maatschappelijke problemen aan de kaak. Sumble: “In Pakistan worden er christelijke, minderjarige meisjes gedwongen om te trouwen met een moslim. Vaak zijn het jonge meisjes die worden uitgehuwelijkt aan een oudere man. BTL heeft hier een programma over gemaakt en het probleem centraal gesteld.”

‘Wij geloven dat God ons al die tijd in Pakistan al aan het voorbereiden was om dit werk te doen’

Be The Light komt op deze manier op voor de rechten van vrouwen, ze spreken zich uit tegen godslastering én helpen ook heel praktisch door in dit coronajaar mensen boodschappen te brengen. Sumble: “Wij geloven dat God ons al die tijd in Pakistan al aan het voorbereiden was om dit werk te doen. Hij heeft ons gered voor dit werk.”

Lachend vertelt ze dat ze heel graag en veel over BTL praat: “In Pakistan moeten de vrouwen hun mond houden. Hier in Nederland mag ik praten.”

Be The Light television (BTL)

Wil je meer informatie over het werk van Be The Light Television? Kijk dan op de website www.btl-tv.com voor de laatste programma's en update's, of stuur een e-mail naar: bethelichttelevision@gmail.com.

Stichting BTL-TV is een Nederlandse ANBI stichting die televisieprogramma’s produceert en uitzendt in Pakistan en omliggende landen. Met de programma’s wil BTL-TV lokale christenen bemoedigen en helpen in conflicten en het evangelie van Jezus Christus laten klinken in Pakistan en onder de Urdu-sprekende bevolking.

Vanuit Zwartsluis

Vanuit de studio in Zwartsluis wordt samengewerkt met lokale teams in Pakistan. Het werk van BTL is financieel afhankelijk van giften. U kunt BTL-tv helpen om ieder huis in Pakistan te bereiken met de liefde van Jezus Christus.

Wilt u BTL-tv ondersteunen met een gift? Dan kunt u dit overmaken tnv Stichting Be The Light Television. Rek.nr.: NL06 RABO 0317 120 980, o.v.v. Gift BTL-tv.

